

Dosarul nr. 2ra-1741/2020

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. S. Daguța)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. V. Buhnaci, V. Sîrbu, A. Malfi)

ÎNCHEIERE

23 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Drag-Star”, reprezentat de avocatul Viorel Chetrușcă,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Roman Florea împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Drag-Star” cu privire la încasarea salariului calculat,

împotriva deciziei din 16 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Drag-Star”, reprezentat de avocatul Viorel Chetrușcă și a fost menținută hotărârea din 18 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care acțiunea a fost admisă,

c o n s t a t ă:

La 05 septembrie 2019 Roman Florea a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Drag-Star” cu privire la încasarea salariului calculat.

În motivarea acțiunii a indicat că, în luna decembrie 2011 a încheiat cu pârâta contract individual de muncă, în temeiul căruia a activat la pârâta în calitate de jurist până în luna iunie 2018. Începând din luna septembrie 2017 nu primea salariul din cauza datoriilor pe care le avea SRL „Drag-Star” față de alte entități și față de bancă.

În luna septembrie 2018 reclamantul a aflat că contractul individual de muncă a fost reziliat. La solicitările reclamantului din 12 octombrie 2018 și din 20 august 2019, pârâta nu a achitat salariul și nici nu i-a oferit nici un răspuns.

A menționat reclamantul că la 02 octombrie 2018 a apelat la CNAS și a obținut informația scrisă, prin care se confirmă faptul că, în perioada 06 februarie 2012 – 31 mai 2018, pârâta SRL „Drag-Star” a efectuat defalcări la CNAS pentru reclamant pornind de la salariul reclamantului în sumă de 817 lei pentru septembrie 2017, în sumă a câte 400 de lei pentru lunile octombrie, noiembrie și decembrie a anului 2017, în sumă a câte 408 lei pentru lunile ianuarie 2018 - mai 2018.

Reclamantul a remarcat că în perioada septembrie 2017 - mai 2018 restanța la salariul calculat și neachitat de către pârât a constituit suma de 4057 de lei.

A mai menționat reclamantul că, pârâta este obligată să-i mai achite penalitatea prevăzută de art. 330 alin. (2) Codul muncii, pentru neplata la timp a salariului din vina angajatorului, în sumă totală de 7550 de lei, pentru întreaga perioadă de reținere a salariului începând cu 01 octombrie 2017 până la 01 octombrie 2019, conform calculului redat expres în cerere de chemare în judecată.

În drept, reclamantul și-a întemeiat acțiunea pe prevederile art. 354, 365 Codul muncii și art.166 CPC.

A solicitat Roman Florea încasarea de la SRL „Drag-Star” a sumei de 4057 de lei cu titlu de salariul calculat și neachitat pentru perioada septembrie 2017 - mai 2018 și a sumei de 7550 de lei cu titlu de penalitate legală pentru reținerea achitării salariului din vina angajatorului.

Prin hotărârea din 18 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru acțiunea depusă de Roman Florea a fost admisă, a fost încasată de la SRL „Drag-Star” în beneficiul lui Roman Florea suma de 4057 de lei cu titlu de restanță la salariul calculat și neachitat pentru perioada septembrie 2017 - mai 2018 și suma de 7550 de lei cu titlu de penalitatea legală pentru reținerea achitării salariului. A fost încasată de la SRL „Drag-Star” în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 348,21 de lei.

La 21 noiembrie 2019 SRL „Drag-Star”, reprezentat de avocatul Viorel Chetrușcă, a declarat apel împotriva hotărârii din 18 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, iar la 03 februarie 2020 a depus apel motivat prin care a solicitat casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri, prin care pretențiile reclamantului cu privire la încasarea salariului pentru lunile septembrie și octombrie 2017 să fie scoase de pe rol conform art. 267 lit. a) CPC, iar în rest acțiunea să fi respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 16 septembrie 2020 a Curții de apel Chișinău a fost respins apelul declarat de SRL „Drag-Star”, reprezentat de avocatul Viorel Chetrușcă, și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

În susținerea soluției sale instanța de apel a stabilit că, Roman Florea a prestat servicii juridice SRL „Drag-Star” conform procurii din 14 decembrie 2017, iar pentru perioada septembrie 2017 - mai 2018, SRL „Drag-Star” a calculat retribuții și din acesta a achitat în fondul CNAS plăți obligatorii, acestea constituind: 817 lei pentru septembrie 2017; câte 400 de lei pentru lunile octombrie - decembrie 2017; câte 408 lei pentru lunile ianuarie 2018 - mai 2018 (f.d.5-9).

A mai stabilit instanța de apel că în perioada septembrie 2017 - mai 2018, Roman Florea a avut salariul/remunerare calculat de către SRL „Drag-Star” în sumă totală de 4057 de lei. Totodată, precum reiese din materialele cauzei, la data de 12 octombrie 2018 și 20 august 2019, Roman Florea s-a adresat SRL „Drag-Star” în scris cu cereri de achitarea restanței la salariu/remunerare. Astfel, invocând că angajatorul nu i-a achitat salariul corespunzător, Roman Florea s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Drag-Star” prin care a solicitat încasare a sumei de 4057 de lei cu titlu de salariul calculat și neachitat pentru perioada septembrie 2017 - mai 2018, și a sumei de 7550 de lei cu titlu de penalitatea legală pentru reținerea achitării salariului.

Aplicând prevederile art. 128 alin. (1), 142 alin (1) lit. b), 330 alin. (2) Codul muncii, art. 8 alin. (1), 514, 572 alin. (1) și (2), 575 alin. (1), 666 alin. (1), 667 alin. (1), 970 alin. (1) Codul civil, instanța de apel a concluzionat că, efectul general al

oricărei obligații este de a da creditorului dreptul de a obține de la debitor îndeplinirea exactă a prestației la care s-a obligat. De esența acestui principiu este faptul că obligațiile se consideră executate în mod corespunzător, dacă sunt respectate toate condițiile prevăzute în actul din care au luat naștere, precum ar fi cele privitoare la obiectul, subiectele, locul, timpul și modul de executare. Condițiile, cărora trebuie să corespundă executarea obligațiilor sunt determinate de lege sau contract. Buna-credință este o cerință legală, potrivit căreia părțile contractante trebuie să-și execute obligațiile asumate astfel încât efectele contractului să corespundă, în cel mai înalt grad, voinței lor reale.

La caz, deși la materialele dosarului nu a fost prezentat expres un contract de muncă dintre Roman Florea și SRL „Drag-Star”, care ar demonstra existența relațiilor de muncă dintre un salariat și respectiv angajator, instanța de apel a considerat că prima instanță corect a concluzionat despre necesitatea admiterii cererii de chemare în judecată.

Or, din materialele cauzei se reflectă faptul că Roman Florea a prestat servicii juridice SRL „Drag-Star”, însă careva probe care să confirme respectarea obligațiilor față de Roman Florea și respectiv achitarea remunerației pentru perioada invocată de reclamantul/intimat (septembrie 2017 - mai 2018), SRL „Drag-Star” nu a putut prezenta nici în prima instanță și nici în instanța de apel.

Cu titlu de consecință, dat fiind faptul că retribuiția reclamantului/intimat nu a fost achitată în termenii corespunzători, instanța de apel a conchis că prima instanță întemeiat a aplicat prevederile art.330 alin.(2) Codul muncii, și respectiv a dispus încasarea sumei de 7550 de lei cu titlu de penalitatea legală pentru reținerea achitării salariului.

Colegiul instanței de apel a reținut și acel fapt că SRL „Drag-Star” în lipsa unui contract de muncă semnat cu Florea Roman, a prezentat la CNAS informație privind sumele calculate pentru remunerarea muncii lui Roman Florea, inclusiv a calculat și achitat contribuțiile de asigurări sociale (f.d. 5-8), fapt care încă odată demonstrează existența relațiilor de muncă între părțile litigante.

Mai mult ca atât, deși reprezentantul apelantei concluzionează că pe capătul pretențiilor privind încasarea sumelor pentru lunile septembrie și octombrie 2017, acțiunea urmează a fi scoasă de pe rol pe motivul nerespectării procedurii prealabile, Colegiul civil al instanței de apel a remarcat că, nici în prima instanță și nici în instanța de apel nu au fost prezentat probe care ar demonstra că SRL „Drag-Star” ar reacționa într-un fel la somațiile în cauză, și că pretențiile reclamantului/intimat privind încasarea retribuiției, inclusiv pentru lunile menționate de apelantă, ar fi fost pripite. Astfel, în opinia instanței de apel aceste circumstanțe nu pot constitui drept temei pentru scoaterea de pe rol în parte și respingerea în altă parte a acțiunii.

La 27 octombrie 2020 SRL „Drag-Star”, reprezentat de avocatul Viorel Chetrușcă, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de scoatere de pe rol a pretențiilor reclamantului cu privire la încasarea salariului pentru perioada septembrie și octombrie 2017, iar în rest acțiunea de respins ca fiind neîntemeiată.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu concluzia instanței de apel, o consideră ca fiind una absolut neîntemeiată și ilegală.

Instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o legea care nu trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea și drept urmare a emis o decizie ilegală.

A susținut că instanța de apel nu a ținut cont de faptul că între părțile acestui litigiu nu au fost perfectate relații de muncă scrise, contrar descrierilor făcute de reclamant în acțiune. Roman Florea nu a prestat nici o muncă retribuibilă, fapt pentru care nici nu urma a fi remunerat. Mai mult, reclamantul nici nu a invocat vreo muncă realizată de el, pentru care ar putut pretinde la remunerare.

Astfel, pretențiile reclamantului nu sunt nici oneste, nici întemeiate legal, atît timp cît relațiile de muncă nu se pot confirma printr-un contract individual corespunzător, sau prin prestarea unei munci corespunzătoare în folosul pretinsului angajator.

Prin notificarea din 23 noiembrie 2020, Curtea Supremă de Justiție în conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC a expediat intimatului copia recursului și l-a înștiințat despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Intimatul Roman Florea nu a recepționat copia recursului și la 11 decembrie 2020 a fost restituit plicul instanței de recurs cu mențiunea „nereclamat”.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă că decizia din 16 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată părților la 02 octombrie 2020, dar la actele cauzei lipsesc date, prin care s-ar confirma recepționarea acesteia de către recurent. Astfel, recursul declarat de SRL „Drag-Star”, reprezentat de avocatul Viorel Chetrușcă, la 27 octombrie 2020, este considerat a fi depus în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Drag-Star”, reprezentat de avocatul Viorel Chetrușcă, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, în sensul dat, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2010, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă motivele recursului, invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Drag-Star”, reprezentat de avocatul Viorel Chetrușcă, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Drag-Star”, reprezentat de avocatul Viorel Chetrușcă, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

Judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru